

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića 18

Poslovni broj: Pn-46/2024-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji Sandri Oletić, u pravnoj stvari tužitelja Darka Meglića, OIB: 79856386621, Strahoninec, Ulica J. Bajkovca 18, zastupanog po punomoćniku Danijelu Trubiću, odvjetniku u Varaždinu, protiv tuženika Hrvatski ured za osiguranje, Martićeva ulica 71, Zagreb, OIB: 38922958547, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Lui, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui iz Zagreba, radi naknade štete, nakon dovršene glavne rasprave održane dana 18. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE, OIB 38922958547, Martićeva 71, 10000 Zagreb da tužitelju DARKU MEGLIĆU, OIB 79856386621, iz Strahoninca, Ulica J. Bajkovca 18, isplati ukupni iznos od 3.245,88 EUR (slovima: tritisućedvijestotinečetdesetpet eura i osamdesetosam centi) zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 26. siječnja 2024. pa do isplate, po stopi zatezne kamate određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koju stopu je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, te od 1. siječnja 2025. do isplate po stopi zatezne kamate određene uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE, OIB 38922958547, Martićeva 71, 10000 Zagreb da tužitelju DARKU MEGLIĆU, OIB 79856386621, iz Strahoninca, Ulica J. Bajkovca 18 nadoknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu od 3.615,64 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj trošak od dana 29. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 15. svibnja 2024. protiv tuženika podnio tužbu radi naknade štete, u tužbi navodeći:

- da dana 18. prosinca 2023. u 18,45 sati u mjestu Strahoninec, Ulica J. Bajkovca 18, dogodila se prometna nesreća na način da se Nenad Oršuš, kao vozač osobnog vozila Mazda 323, reg. oz. VŽ 920-NF, kretao svojim vozilom kolnikom Ulice J. Bajkovca te je neposredno prije kbr. 18 svojim vozilom prešao na lijevu stranu kolnika te je prednjim lijevim dijelom vozila udario u stražnji lijevi dio osobnog vozila tužitelja, marke Toyota Auris, reg. oz. ČK 347-EG, koje je bilo zaustavljeno na dvorišnom prilazu kuće tužitelja na kbr. 18; te da vozač Nenad Oršuš pri tome je počinio niz prekršaja iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama (dalje u tekstu: ZSPC) i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje u tekstu: ZOOP), među ostalim upravljajući neregistriranim te neosiguranim motornim vozilom te je stoga tuženik pasivno legitimirana stranka temeljem odredbe čl. 29. st. 1. ZOOP-a;

- da tužitelj je neposredno nakon štetnog događaja podnio tuženiku odštetni zahtjev te je u skladu s njegovom uputom iz e-maila od 26. siječnja 2024. napravio uslužni izvid štete kod Generali osiguranja d.d. i potom cjelokupnu dokumentaciju dostavio tuženiku e-mailom dana 2. veljače 2024.; da s obzirom da je tuženik svojim dopisom od 26. veljače 2024. otklonio tužiteljev odštetni zahtjev kao neosnovan, smatrajući da postoji isključiva odgovornost tužitelja za nastanak štetnog događaja, tužitelj je u skladu s odredbom čl. 12. st. 7. ZOOP-a angažirao neovisnog sudskog vještaka Stivena Šijaka radi utvrđivanja mehanizma nastanka prometne nesreće i parametara potrebnih za utvrđivanje odgovornosti sudionika; da unatoč tome što je provedenim prometno-tehničkim vještačenjem utvrđen mehanizam nastanka prometne nesreće iz kojeg proizlazi isključiva odgovornost vozača Nenada Oršuša, tuženik se na prigovor tužitelja od 12. ožujka 2024., uz koji mu je dostavljen i predmetni nalazi mišljenje prometno-tehničkog vještaka, očitovao da ostaje kod ranije odluke o otklonu štete;

- da međutim, suprotno tvrdnjama tuženika, imajući u vidu da se prema mišljenju sudskog vještaka Stivena Šijaka vozilo tužitelja već nalazilo zaustavljeno u trenutku

dok je vozilo drugog sudionika bilo udaljeno čak 40 metara, da se vozač Oršuš kretao vozilom ekscesnom brzinom, više nego dvostruko većom od dopuštene, te da je zbog tehnički neutvrđenog razloga svojim vozilom skrenuo na lijevu stranu kolnika i udario u vozilo tužitelja gotovo uz lijevi rub kolnika, tužitelj nalazi da je za predmetnu prometnu nesreću isključivo odgovoran drugi sudionik, vozač Nenad Oršuš;

- da temeljem izvida štete koji je prema uputi tuženika izradilo Generali osiguranje d.d., popravak vozila tužitelja nije rentabilan i stoga se šteta na vozilu treba obračunati kao totalna, odnosno od vrijednosti vozila na dan štete treba oduzeti vrijednost ostataka, pri čemu razlika čini visinu stvarne štete; da uvidom u oglase objavljene na internetskom oglasniku Njuškalo.hr za vozila iste marke i modela te sličnih karakteristika (Toyota Auris 2,0 D4-D, 2007. godište, prijeđeni kilometri), tužitelj smatra da je vrijednost njegova vozila neposredno prije štete iznosila najmanje 3.700,00 EUR, a da ostaci oštećenog vozila imaju vrijednost od 1.000,00 EUR, te da slijedom navedenog tužitelj smatra da šteta na njegovom vozilu iznosi najmanje 2.700,00 EUR;

- da s obzirom da tuženik kao odgovorni osiguratelj nije isplatio naknadu štete u zakonskom roku od 60 dana iz čl. 12. st. 5. ZOOP-a, u obvezi je temeljem čl. 12. st. 6. ZOOP-a isplatiti i zakonske zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa do isplate, a da kako iz dokumentacije nije vidljiv točan datum podnošenja odštetnog zahtjeva, tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate od dana 26. siječnja 2024. kada je tuženik e-mailom potvrdio primitak odštetnog zahtjeva;

- da jednako tako tužitelj potražuje i trošak izrade nalaza i mišljenja prometno-tehničkog vještaka u iznosu od 200,00 EUR, koji trošak je u cijelosti opravdan zbog tuženikova otklona štete.

1.1. Temeljem prethodno navedenog tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženiku da tužitelju isplati ukupni iznos od 2.700,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 26. siječnja 2024. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana (točka 1. tužbenog zahtjeva), te nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj trošak od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi

na dan 1. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana (točka 2. tužbenog zahtjeva).

2. U danom odgovoru na tužbu navodi se:

- da obzirom je u predmetnoj nesreći sudjelovalo neosigurano vozilo, tuženik sukladno odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu priznaje pasivnu legitimaciju;

- da tuženik priznaje činjenicu nastanka prometne nesreće od dana 18. 12. 2023., ali osporava nastanak štetnog događaja, na način kako je isti opisan u tužbi; da osporava se navod iz tužbe da bi predmetnu prometnu nesreću prouzročio vozač neosiguranog vozila, odnosno osporava se odgovornost za nesreću, te ističe prigovor isključive odgovornosti tužitelja za nastanak nesreće i posljedice; da upravo iz dostavljene dokumentacije proizlazi da je tužitelj neoprezno kretao vožnjom unatrag i oduzeo prednost prolaska neosiguranom vozilu koje se kretalo cestom s prednošću prolaska; te da tuženik se protiv da se kao dokaz u ovom predmetu koristi uz tužbu dostavljeno prometno tehničko vještačenje, nalaz i mišljenje vještaka Stivena Šijka, dipl. ing., obzirom je isti nalaz sačinjen na traženje i po nalogu samog tužitelja;

- da osporava se naznačena visina potraživanja, obzirom istu tužitelj ničim ne dokazuje; da tužitelj nije dostavio dokumentaciju za utvrđivanje visine nastale štete, odnosno nije dostavio izvid štete i fotografije oštećenja vozila, već je priloženo vještačenje vještaka koji je određen i angažiran po nalogu tužitelja, a korištenju čijeg nalaza se tuženik protivi;

- da ujedno tuženik ukazuje kako Zakon o parničnom postupku, niti Zakon o obveznim osiguranjima u prometu, ne propisuje da bi stranka imala pravo na naknadu troškova vještačenja koje je provedeno prije podnošenja tužbe, te se protivi potraživanju troškova nastalih radi izrade takvog nalaza; da sud mora biti ovlašten ne uvažiti ne samo one procesne radnje koje ne ispunjavaju pretpostavke predviđene procesnim pravom, već ni one koje su u formalnom skladu sa zakonskim propisima, ali su u protivnosti s duhom procesnih institucija; da dakle, tužitelj, sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku, nema pravo na naknadu troškova vještačenja koje je provedeno prije podnošenja tužbe i na zahtjev samog tužitelja; te da tuženik osporava i potraživanje troškova prigovora od 12. 3. 2024., jer navedeno ne spada u parnične troškove, te nije bilo niti nužno za postupak;

- da osporava se i tijek naznačenih zakonskih zateznih kamata, uz navode da kamate na zatraženu imovinsku štetu mogu teći od presuđenja, iz razloga jer se radi o nerepariranoj šteti, čija se visina utvrđuje u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke, zbog čega i kamate mogu teći sukladno odredbi čl. 1089. st. 2. Zakona o obveznim odnosima;
- da slijedom navedenoga, osporava se osnovanost i visina tužbe i tužbenog zahtjeva;
- da predlaže se tužitelja u cijelosti odbiti sa tužbom i tužbenim zahtjevom, uz naknadu parničnih troškova tuženiku, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od presuđenja do isplate;
- da temeljem odredbe čl. 29. st. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, u svezi s čl. 211. Zakona o parničnom postupku, tuženik predlaže o otpočetoj parnici obavijestiti kao treću osobu: Nenad Oršuš, Čakovec, Kuršanec, Ulica Matije Gupca 28A vozača neosiguranog vozila reg. broja VŽ 920-NF, kao i Dušan Vorih, Zlogonje, Zlogonje 70, vlasnika neosiguranog vozila reg. broja VŽ 920-NF, a poradi eventualnog miješanja u parnicu na strani tuženika, jer postoji mogućnost postavljanja naknadnog regresnog zahtjeva prema istima.

3. Očitujući se na odgovor na tužbu tužitelj prima na znanje tuženikovo priznanje pasivne legitimacije i činjenice nastanka prometne nesreće; da u pogledu spornog pitanja odgovornosti za nastanak prometne nesreće, tužitelj je već u tužbi detaljno i argumentirano obrazložio u čemu se sastoji isključiva odgovornost vozača neosiguranog vozila te svoje navode potkrijepio nalazom i mišljenjem sudskog vještaka, te prema navodima tužitelja na temelju dokumentacije koju su izradili policijski službenici prilikom očevida te priloženog nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da vozač neosiguranog vozila je bez kočenja ili promjene smjera vožnje, čak i s takvom ekscenornom brzinom, mogao nesmetano proći pored vozila tužitelja da se sukladno propisima kretao svojom desnom stranom kolnika i da nije vozilom u cijelosti skrenuto na lijevu stranu kolnika; te da s obzirom da tužitelj nije vožnjom unatrag oduzeo prednost prolaska neosiguranom vozilu kako to tvrdi tuženik, jer je sa svojim vozilom veći prije nailaska neosiguranog vozila bio zaustavljen na kolnom prilazu kuće, to tužitelj ni na koji način nije odgovoran ili suodgovoran za nastanak predmetne prometne nesreće. U odnosu na prigovor visine potraživanja te navode tuženika da tužitelj istu nije ničime dokazao i da nije dostavio izvid štete i fotografije oštećenja vozila, tužitelj ističe da je predložio da se službenim putem pribavi od PPP Čakovec fotoelaborat s očevida zbog njegove opsežnosti te je priložio ispis oglasa s internetskog oglasnika s obzirom da je obaviješten o totalnoj šteti na njegovu vozilu, te da iako se radi o dokumentaciji kojom tuženik raspolaže jer je izvid štete i fotografije oštećenja vozila tužitelja izradilo Generali osiguranje d.d. po nalogu tuženika, tužitelj u privitku dostavlja predmetni izvid štete i dio fotografija s očevida iz

kojih je vidljiv opseg oštećenja na njegovu vozilu kao i položaj vozila nakon naleta. U odnosu na tuženikovo osporavanje prava tužitelja na naknadu troškova vještačenja koje je provedeno prije tužbe, tužitelj navodi da navedeno pravo proizlazi iz odredbe čl. 12. st. 7. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje: ZOOP), prema kojoj u postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalazi mišljenje neovisnog vještaka, a odgovorni osiguratelj ga je temeljem odredbe čl. 2. st. 1. Pravilnika o postupku rješavanja odštetnih zahtjeva oštećenih osoba u prometu (NN 79/2024) dužan uzeti u obzir; te da budući da je tužitelj pribavio nalaz vještaka za potrebe podnošenja argumentiranog prigovora i pokušaja mirnog rješenja spora nakon što ga je tuženik svojim dopisom od 26.02.2024. obavijestio o otklonu njegova odštetnog zahtjeva, dakle pribavio je nalaz vještaka u okviru obveznog prethodnog postupka u svrhu mirnog rješenja spora (čl. 9. Zakona o mirnom rješavanju sporova) to je i zahtjev tužitelja za naknadu troška vještačenja, kao i troška zastupanja u mirnom postupku, u cijelosti osnovan (v. Goranka Barać-Ručević, mr. sc. Senija Ledić: Priručnik za polaznike Pravosudne akademije, Troškovi parničnog postupka, Zagreb, ožujak 2018., str. 10.-11., presuda i rješenje VSRH, Rev-3528/1993 od 27.01.1994.). Tužitelj navodi da tuženik neosnovano osporava i tijekom naznačenih zakonskih zateznih kamata, budući da tužitelj temeljem odredbe čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, koji je *lex specialis* u odnosu na odredbe ZOO-a, ima pravo na isplatu zakonskih zateznih kamata od dana podnošenja odštetnog zahtjeva; da suprotno tumačenje neosnovano bi pogodovalo tuženiku koji bi, zajedno s ostalim osigurateljima, u svim slučajevima mogao otklanjati isplate naknada štete do donošenja prvostupanjskih presuda bez ikakve financijske sankcije i isključivo na teret oštećenika kao potrošača. Tužitelj stoga ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva i istaknutih dokaznih prijedloga te predlaže nakon provedenog dokaznog postupka usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Tuženik ostaje kod odgovora na tužbu u cijelosti, svih navoda, dokaznih prijedloga i prigovora.

5. Povodom prijedloga tuženika Nenad Oršuš i Dušan Vorih, kao treće osobe, obaviješteni su o vođenju ove parnice.

6. Tužitelj u podnesku od 9. ožujka 2026., kojim se očitovao na nalaz i mišljenje prometno tehničkog vještaka Aleksandra Makovca, dipl.ing.stroj. od 25.02.2026. i procjenu štete na osobnom vozilu Toyota Auris od 24.02.2026., navodi da iz predmetnog nalaza i mišljenja nesporno proizlazi da je vozilo tužitelja bilo zaustavljeno na prilaznom dvorišnom ulazu kbr. 18 te da tužitelj ni na koji način nije doprinio nastanku, ni visini štete, a da je za nastanak predmetne prometne nesreće isključivo odgovoran drugi sudionik Nenad Oršuš; da tužitelj ističe kako je suglasan sa procijenjenom visinom štete na njegovu vozilu u iznosu od 3.245,88 EUR, slijedom čega usklađuje i povisuje svoj tužbeni zahtjev sukladno predmetnom

vještačkom nalazu, uzimajući u obzir odredbe iz čl. 191. st. 2. ZPP-a te umjesto prvotno zatraženog iznosa od 2.700,00 EUR, sada potražuje naknadu štete u visini od 3.245,88 EUR; a pri tome tužitelj upućuje i na pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH-a zauzetog na sjednici dana 27. 5. 2024. pod brojem Su-IV-123/2024-5 pod točkom 2. koje glasi: „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva”; te da s obzirom na to da je vještak iznos štete obračunao prema tržišnoj vrijednosti vozila na dan štete, tužitelj ističe kako se u odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu kao *lex specialis*, slijedom čega temeljem čl. 12. st. 6. ZOOP-a na iznos od 3.245,88 EUR tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate od dana 26.01.2024. pa do isplate. Slijedom svega navedenog, tužitelj preinačuje i usklađuje svoj tužbeni zahtjev sukladno vještačkom nalazu od 25.02.2026. i procjeni štete od 24.02.2026. te predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženiku da tužitelju isplati ukupni iznos od 3.245,88 EUR (slovima: tritisućedvjestotinečetdesetpet eura i osamdesetosam centi) zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 26. siječnja 2024. pa do isplate, po stopi zatezne kamate određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koju stopu je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, te od 1. siječnja 2025. do isplate po stopi zatezne kamate određene uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana (točka 1. tužbenog zahtjeva), te nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj trošak od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana (točka 2. tužbenog zahtjeva).

7. U odnosu na podnesak tužitelja od 9. 3. 2026., prije upuštanja u raspravljanje, tuženik se protivi preinaci tužbe i tužbenog zahtjeva, te ukazuje kako je odredbom čl. 299. Zakona o parničnom postupku, propisano da su stranke dužne do zaključenja prethodnog postupka predložiti sve dokaze i ovlaštene su disponirati tužbenim zahtjevom bez pristanka druge strane, a nakon zaključenja prethodnog postupka disponiranje tužbenim zahtjevom u smislu povišenja tužbenog zahtjeva, smatra se preinakom; da tuženik se preinaci protivi, te predlaže sudu donijeti rješenje kojim se ne dopušta preinaka tužbe i tužbenog zahtjeva. Podredno, tuženik se protivi i početku tijeka zakonskih zateznih kamata na povišeni iznos od 26. 1. 2024., a kako je to naznačeno podneskom od 9. 3. 2026., navodeći da obveza tuženika na plaćanje naknade štete proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, zbog čega se prava i obveze tuženika moraju ocjenjivati sukladno odredbama specijalnog propisa, i to Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje ZOOP), dalje navodeći da odredbom članka 12. st. 4. ZOOP-a propisano je da u slučaju neizvršenja obveze isplate iz st. 1. tog članka, tj. isplate naknade neimovinske štete u roku od 30 dana, te imovinske štete u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu iznosa kamata, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, te da primjenom odredbe čl. 12. st. 4. ZOOP-a tuženik nikako ne može pasti u zakašnjenje za plaćanje naknade neimovinske štete u iznosu zatraženom podneskom tužitelja od 9. 3. 2026., iz razloga što je tužitelj tek navedenim podneskom zatražio isplatu naknade štete za daljnji povećani iznos, odnosno za iznos koji je veći od onog koji je bio zatražen ranijom specifikacijom, kao i da u pogledu primjene čl. 12. ZOOP-a, Vrhovni sud Republike Hrvatske već se izjasnio u odluci posl. broj Rev-550/14 od 18.11.2015., u kojoj odluci je izneseno shvaćanje prema kojem tužitelj koji je u odštetnom zahtjevu, odnosno u tužbi tražio naknadu štete s osnova tuđe njege i pomoći, zatezne kamate može tražiti samo od dana postavljanja odštetnog zahtjeva, odnosno tužbe, dok za traženje tuđe njege i pomoći koje je povicio i postavio tijekom postupka, odnosno nakon podnošenja tužbe, zatezne kamate može tražiti tek od dana kada je tako povišeni (preinačeni) tužbeni zahtjev i postavio, a sve u smislu čl. 12. ZOOP-a, a da drugačiji stavovi dovode do pravne nesigurnosti, jer bi se dužnicima mogla nametnuti obveza namirenja novčane obveze za koje u trenutku nastanka istih nisu znali da postoje, i da ih se uz to još i obveže na plaćanje zakonskih zateznih kamata na te iste obveze; dalje se pozivajući na odluku Županijskog suda u Dubrovniku posl. broj GŽ-469/21 od 7.7.2021., stav izražen u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-1133/21 od 14.12.2021., odluku VSRH posl. broj Rev-711/23 od 5.6.2024., stav Vrhovnog suda predmetu posl. broj Rev-1414/24 od 18.2.2025., presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-286/23 od 12.11.2024. Podredno, tuženik osporava i naznačeni tijek zakonskih zateznih kamata, ponavljajući da kamate na zatraženu imovinsku štetu, totalnu štetu na vozilu, mogu teći od presuđenja, iz razloga jer se radi o nerepariranoj

šteti, čija se visina utvrđuje u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke, zbog čega i kamate mogu teći sukladno odredbi čl. 1089. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. U pogledu nalaza i mišljenje sudskog vještaka, a u dijelu utvrđene dinamike nesreće, tuženik istome prigovara i predlaže vještaka pozvati na raspravu radi usmenog obrazloženja nalaza i mišljenja i očitovanja na prigovore, a da ukoliko vještak i nakon usmenog očitovanja ostane kod pismenog nalaza i mišljenja, tuženik predlaže provođenje novog vještačenja po drugom sudskom vještaku. Tuženik ne prihvaća niti vještakov izračun visine štete na vozilu, i istom prigovara, navodeći da naime, temeljem dostavljene dokumentacije, prema kalkulaciji popravka vozila izrađenoj u Audatex programu, ukupni procijenjeni troškovi popravka predmetnog vozila u Republici Hrvatskoj na dan izrade procjene iznose 8.268,54 eur s uračunatim pdv-om, te da uzimajući u obzir stanje tržišta rabljenih vozila u Republici Hrvatskoj, tržišna vrijednost vozila iznosi 3.600,00 eur, vrijednost ostatka oštećenog vozila 900,00 eur, dok stvarna šteta na vozilu iznosi 2.700,00 eur.

8. U odnosu na povišenje, odnosno objektivnu preinaku tužbenog zahtjeva, tužitelj ističe da je svoj tužbeni zahtjev specificirao prema nalazu i mišljenju vještaka te ga time i povisio sukladno odredbama iz čl. 191. st. 2. i 3., u vezi s čl. 190. ZPP-a; da kako se radi o objektivnoj preinaci tužbenog zahtjeva na temelju nalaza i mišljenja vještaka kojim je utvrđen opseg i visina štete u tijeku ovog postupka, takva je preinaka moguća i dopuštena do zaključenja glavne rasprave jer tužbu nije mogao preinačiti bez svoje krivnje do zaključenja prethodnog postupka, a dopuštenje preinake je svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama; a da opreza radi tužitelj ističe i relevantno pravno shvaćanje Građanskog odjela VSRH zauzetog na sjednici 27.5.2024. pod brojem Su-IV-123/2024-5 pod točkom 2. koje glasi: „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva”. Tužitelj navodi da nastavno na navedeno neosnovan je i prigovor tuženika u odnosu na početak tijeka zakonskih zateznih kamata, budući je vještak jasno naznačio kako je iznos štete obračunao prema tržišnoj vrijednosti vozila na dan štete; da pri tome tuženik ispravno naznačuje da se ovdje ima primijeniti specijalan propis, dakle Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (dalje: ZOOP) kao *lex specialis*, a što je i sam tužitelj naznačio u svojem podnesku od 9.3.2026., no, dalje se tuženik pogrešno i neosnovano poziva na odredbu čl. 12. st. 4. ZOOP-a, budući se u konkretnom postupku ne radi o naknadi, odnosno isplati neimovinske štete, s obzirom da tužitelj tužbenim zahtjevom traži naknadu samo imovinske, odnosno materijalne štete nastale na vozilu tužitelja. Što se tiče osporavanja tijeka zakonskih zateznih kamata na zatraženu totalnu štetu na vozilu, tužitelj ističe kako se ovdje primjenjuje odredba članka 12. st. 5. ZOOP-a kojom je propisano da je odgovorni osiguratelj dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude ili nesporni

iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam u roku od 15 dana od dana slanja te ponude ili odgovora, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva, te kako u konkretnom slučaju tuženik nije isplatio naknadu štete u navedenim zakonskim rokovima, to je temeljem odredbe čl. 12. st. 6. ZOOP-a u obvezi isplatiti kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od dana 26. siječnja 2024. kada je tuženik svojim dopisom putem elektronske pošte potvrdio primitak odštetnog zahtjeva, a čiju visinu je u konačnici i vještak utvrdio prema tržišnoj vrijednosti vozila na dan štete. U odnosu na prigovor tuženika da vještak nije utvrdio prostorno vremensku analizu prometne nesreće u točki 8. nalaza, tužitelj je mišljenja kako je vještak vrlo precizno i detaljno analizirao samu dinamiku nesreće u svojem završnom mišljenju pod točkom 8. B) u kojoj je redom, u točkama od 1. - 10. obuhvatio sve elemente nastanka prometne nesreće te slijedom čega se svi prigovori u odnosu na predmetnu analizu, ukazuju neosnovanima. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže u cijelosti usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev.

9. Sud je proveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, i to dokumentaciju priloženu uz tužbu: potvrdu PU Međimurske, PPP Čakovec od 29.12.2023. i situacijski plan (listovi br. 6-8 spisa), odštetni zahtjev tužitelja (listovi br. 9-10 spisa), e-mail korespondenciju s tuženikom od 26.1.2024. i 2.2.2024. (listovi br. 11-12 spisa), odluku tuženika o otklonu štete od 26.2.2024. (list br. 13 spisa), prigovor tužitelja od 12.3.2024. (listovi br. 14-15 spisa), očitovanje tuženika na prigovor od 18.4.2024. (listovi br. 16-17 spisa), nalaz i mišljenje prometno-tehničkog vještaka Stivena Šijaka od 8.3.2024. s računom (listovi br. 18-32 spisa) i ispis oglasa s internetskog oglasnika Njuskalo.hr (listovi br. 33-34 spisa); dokumentaciju dostavljenu od strane tužitelja: Zapisnik o izvidu štete Generali osiguranje od 30.01.2024. (listovi br. 84-85 spisa), sudsku praksu VSRH (listovi br. 86-93 spisa), Izvadak iz Priručnika pravosudne akademije (listovi br. 94-96 spisa) i fotografije s očevida PPP Čakovec (listovi br. 97-98 spisa); dokumentaciju pribavljenu od Policijske uprave međimurske, Postaje prometne policije Čakovec: Fotodokumentaciju prometne nesreće, sa Situacijskim planom mjesta događaja prometne nesreće (listovi br. 110-141 spisa); dokumentaciju predanu po tužitelju: Zapisnik o ispitivanju okrivljenika broj Pp-346/2024 sastavljen dana 15. listopada 2024. u Općinskom sudu u Čakovcu (listovi br. 161-163 spisa); te uvid u priključeni spis predmeta ovog Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Pp-346/2024, koji je spisu ovog predmeta priložen u ovjerenoj preslici.

9.1. Nadalje je provedeno saslušanje svjedoka Nenada Oršuša i saslušanje tužitelja.

9.2. Provedeno je i prometno-tehničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Aleksandru Makovec, dipl. ing. stroj. iz Čakovca, te izvršen uvid u pisane nalaze i mišljenja imenovanog sudskog vještaka dostavljene sudu dana 2. ožujka 2026. i to:

Nalaz i mišljenje prometno-tehničkog vještačenja od 25.02.2026. i Procjenu štete na osobnom vozilu Toyota Auris reg. oznake ČK347EG od 24.02.2026. (listovi br. 174-186 spisa), a koji je sudski vještak i usmeno saslušan na raspravi kod suda.

10. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08., 57/11, 184/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje u tekstu: ZPP), tužbeni zahtjev tužitelja utvrđen je u cijelosti osnovanim.

11. Među strankama je nesporen nastanak štetnog događaja – prometne nezgode koja se dogodila dana 18. prosinca 2023. u 18,45 sati u mjestu Strahoninec, Ulica Josipa Bajkovca kod kbr. 18, u kojoj je prometnoj nezgodi Nenad Oršuš kao vozač osobnog automobila marke Mazda 323, reg. oznake VŽ 920-NF, krećući se kolnikom navedene ulice J. Bajkovca udario u osobno vozilo tužitelja marke Toyota Auris, reg. oznake ČK 347-EG.

12. Također je nesporno da osobno vozilo marke Mazda 323, reg. oznake VŽ 920-NF, kojim je u predmetnom štetnom događaju upravljao Nenad Oršuš, nije bilo registrirano, pa je nesporna i pasivna legitimiranost tuženika u ovom predmetu.

13. Nedvojbeno je da je u predmetnom štetnom događaju nastala imovinska šteta na vozilu tužitelja marke Toyota Auris, reg. oznake ČK 347-EG.

14. Spor je uzrok nastanka predmetnog štetnog događaja, te time i odgovornost za štetu iz tog događaja, kao i visina štete na vozilu tužitelja.

15. Temeljem odredbi članka 1072. u svezi sa odredbom članka 1045. st. 1 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26; dalje: ZOO), odgovornost za popravljivanje predmetne štete procjenjuje se po principu krivnje, a šteta se naknađuje u skladu s odredbama članaka 1085. i 1089. ZOO-a u svezi sa odredbom članka 1046. ZOO-a.

16. Prema priloženoj potvrdi PU Međimurske, PPP Čakovec od 29.12.2023., u svezi s predmetnom prometnom nezgodom protiv ovdje tužitelja Darka Meglića pokrenut je prekršajni postupak zbog počinjenog prekršaja iz članka 45. st. 1. ZOSC-a, znači uključivanja u promet bez da je propustio vozila koja se kreću tom cestom, dok je protiv vozača Nenada Oršuša pokrenut prekršajni postupak zbog počinjenih prekršaja iz članka 216. st. 1., članka 238. st. 1., članka 250. st. 3. i članka 47. st. 2. ZOSCP-a, znači zbog upravljanja vozilom marke Mazda 323, reg. oznake VŽ 920-NF bez vozačke dozvole i sa neregistriranim vozilom, te i zbog vožnje izvan propisane desne prometne trake.

17. Iz priključenog spisa predmeta ovog Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Pp-364/2024 razvidno je da je ovdje tužitelj protiv Obaveznog prekršajnog naloga izdanog mu od strane policije za prednje navedeni prekršaj stavljen mu na teret, izjavio prigovor, te se sada protiv ovdje tužitelja vodi prekršajni postupak, koji do sada nije dovršen.

18. Međutim, sud u parničnom postupku nije ni vezan odlukom suda donesenom u prekršajnom postupku.

19. Osnovom provedenih dokaza, i to iskaza tužitelja Darka Meglića i svjedoka Nenada Oršuša, uvida u priloženu dokumentaciju, a napose priloženi Situacijski plan mjesta događaja i Fotodokumentaciju sa očevida policije, te danog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Aleksandra Makovca, dipl. ing. stroj. iz Čakovca, sud je utvrdio da predmetne zgođe svjedok Nenad Oršuš se upravljajući vozilom Mazda kretao iz Savske Vesi prema Kuršancu, te da do prometne je nezgođe došlo u naselju Strahoninec, kada je Nenad Oršuš kretao se ravno u smjeru zapada Ulicom Josipa Bajkovca, te kod kućnog broja 18 u Ulici Josipa Bajkovca naletio na vozilo tužitelja koji je sa svojim vozilom Toyota Auris namjeravao unatrag izaći iz svog dvorišta na navedenoj adresi Ulica Josipa Bajkovca 18 u Strahonincu, te da do prometne je nezgođe došlo iz razloga što je Nenad Oršuš krećući se brzinom većom od dopuštene sa svojim vozilom Mazda prešao na lijevu prometnu traku i pri tome prednjim lijevim dijelom svog vozila Mazda udario u stražnji lijevi bočni dio vozila tužitelja Toyota Auris koje je bilo zaustavljeno na kolnom prilazu dvorišta tužitelja u Ulici Josipa Bajkovca 18 u Strahonincu.

20. Naime, prema danom nalazu imenovanog prometno-tehničkog vještaka mjesto sudara na kolniku nalazi se na 10,00 m iza PTM i na 1,0 m od osovine mjerenja (lijevog ruba kolnika) u desno, te je u odnosu na konfiguraciju kolnika ono bilo na lijevoj polovini kolnika; te da vozilo Mazda kojim je upravljao osiguranik tuženika Nenad Oršuš je u času naleta bilo lijevim bokom na cca 0,8 od lijevog ruba kolnika na desno, dok vozilo Toyota ovdje tužitelja pak je bilo većim dijelom svojih gabarita na kolnom prilazu, a zadnjim svojim dijelom u dužini od oko 1,0 m je bilo na kolniku. Nadalje, vještak brzinu vozila Mazda, kojim je upravljao Nenad Oršuš, procjenjuje na 67,43 km/h, a približno jednaka je bila i brzina njegove vožnje, a da vozilo tužitelja Toyota je u času naleta stajalo; da vozilo Mazda Nenada Oršuša se u času naleta pretežitim dijelom svoje širine nalazilo na sebi lijevoj polovini kolnika i da približno tako vozeći došlo je i do mjesta naleta; da na kolnom prilazu zaustavljeno vozilo tužitelja Toyota jeste pokrivalo cca 1,0 širine kolnika uz njegov lijevi rub, ali je preostala širina kolnika bila više nego dovoljna za prolaz vozila Mazda Nenada Oršuša; jer da se vozilo Mazda Nenada Oršuša kretalo uz svoj desni rub kolnika ekscesne situacije zapravo ne bi niti bilo, te bi se vozila mimoišla uz bočni razmak od oko 1,5 m; te da nesreću je izazvalo jedino vozilo koje se kritične zgođe kretalo, a to

je vozilo Mazda kojim je upravljao Nenad Oršuš, a pri čemu nema vidljivih tragova da je isti neposredno pred nalet poduzeo bilo kakav manevar kako bi ga izbjegao; a da vidljivost je usprkos noćnim uvjetima bila dovoljna da Nenad Oršuš i u konkretnoj situaciji u kojoj je vozio pogrešnom lijevom stranom kolnika, uoči vozila tužitelja Toyota, i pri brzini kojom se kretao, a pogotovo pri na tom mjestu dozvoljenoj brzini od 30 km/h.

21. Nadalje, Procjenom štete na osobnom vozilu Toyota Auris reg. oznake ČK347EG sudski je vještak utvrdio da troškovi popravka iznosili bi 10.748,04 EUR; da tržišna vrijednost vozila na dan štete iznosila je 4.380,41 EUR; te da cijena popravka je 2,45 puta veća od tržišne vrijednosti vozila na dan štete i da popravak je neisplativ; te da iznos štete treba obračunati po principu tzv. ekonomske totalke: iznos štete jednak je tržišnoj vrijednosti vozila na dan štete umanjenoj za vrijednost spašenog; da postotak vrijednosti spašenog iznosi 25,9 %; te da tržišna vrijednost vozila na dan štete od 4.380,41 EUR, umanjena za vrijednost spašenog od 25,9% tj. za iznos od 1.134,53 EUR, daje iznos štete na vozilu od 3.245,88 EUR.

22. U danom usmenom iskazu pred sudom, a povodom primjedbi i pitanja tuženika, sudski je vještak iskazao da vozač vozila Mazda do samog naleta uopće nije reagirao i tragovi guma koji se vide na kolniku nisu tragovi kočenja njegovog vozila nego zanošenja nakon sudara; da prostorno vremenska analiza prometne nesreće kako sugerira tuženik se ne može provesti radi toga jer je vozilo Toyota u času naleta stajalo, dakle, mirovalo, a vozilo Mazda do samog naleta nije ni u naznakama demonstriralo nekakvu reakciju vozača, iz čega je vještak zaključio da do samog naleta reakcije vozača Mazda uopće nije bilo; da vozač vozila Mazda do samog sudara uopće nije započeo radnju kočenja; da u odnosu na udaljenost na kojoj su se vozači mogli uočiti, obzirom na noćne uvjete vožnje, mogli su se uočiti na granici preglednosti koja je bila velika, jer je ulica bila osvijetljena uličnom rasvjetom, a oba vozila su bila obilježena svjetlima; da u odnosu na to na kojoj su se udaljenosti vozači s vozilima mogli nalaziti u trenutku uključivanja Toyote na kolnik, to se ne može potvrditi jer se ne zna koliko dugo je vozilo Toyota stajalo na svom mjestu do samog naleta; da glede toga koliko iznosi mogućnost uočavanja od strane vozila Mazda da su na vozilu Toyota bila uključena sva četiri žmigavca, udaljenost je veća nego kad su vozila obilježena samo svjetlima, jer četiri žmigavca svojim treptanjem upozoravaju na opasnost, ali da u ovom slučaju vozilo Toyota bilo je uočljivo i da nije imalo upaljeno nikakvu signalizaciju jer je ulična rasvjeta radila; zatim na pitanje da li ulazna vrata odnosno zatvorena kapija ukazuje na mogućnost kretanja vozila nakon zatvaranja ulaznih vrata, vještak je odgovorio da vozilo Toyota u času naleta svojim prednjim krajem bilo je na svega 10 cm udaljeno od zatvorenih ulaznih vrata, prema tome, ono se do samog časa naleta nije pomaklo; na pitanje kakvi bi tragovi na kolniku ostali da se vozilo Toyota kretalo u trenutku kontakta, odgovorio je da tragovi bi bili u sličnom luku lijevog skretanja, kakvi su konstatirani zapisnikom o uviđaju, ali

bi oni u početku bili usmjereni udesno i u neprekinutom luku postepeno skretali ulijevo, a da u konkretnom primjeru, oni od samog početka izrazito skreću ulijevo, bez ovog početnog dijela udesno, što se vidi na fotoelaboratu i na situacijskom planu. U odnosu na po tuženiku osporeni izračunati iznos štete na vozilu i sugeriranje manjeg iznosa od 2.700,00 EUR-a, vještak je iskazao da šteta koju je on izračunao je na donjoj granici ili čak ispod nje, realnog iznosa štete na vozilu, da on je kompletni izračun napravio prema pravilniku koji primjenjuju osiguranja i da tako u točki pravilnika utjecaj tržišta, on je uzeo maksimalno povećanje od 10 posto, koliko pravilnik predviđa, a samo inflacija od vremena, od dana proizvodnje vozila do dana nesreće je iznosila 53,3 posto, te da zato je stvarna šteta na vozilu sigurno bila veća nego je on izračunao držeći se pravilnika, dodajući da problem sa pravilnicima za izračune šteta kod svih osiguravajućih kuća kao i kod Centra za vozila hrvatske je u tome što niti jedan od pravilnika u obzir ne uzima inflaciju koja je nastupila od dana proizvodnje vozila i njegove tadašnje cijene do dana štetnog događaja. Na pitanje tužitelja je li osiguranik tuženika, vozač Mazde, čak i uz ekscesnu brzinu kretanja kako je utvrđena vještačenjem trebao poduzeti bilo koju radnju radi izbjegavanja nesreće da se nastavio kretati svojim dijelom prometne trake, vještak je odgovorio da se vozač Mazde kretao svojom desnom polovicom kolnika ekscesnog događaja uopće ne bi niti bilo i on bi se mimoišao sa vozilom Toyota sa bočnim razmakom od najmanje 1,5 metara.

23. Dani nalaz i mišljenje sudskog vještaka Aleksandra Makovca sud ocjenjuje stručnim i nepristranim, te isti, kako u odnosu na dinamiku predmetne prometne nezgode, kao i u odnosu na utvrđenu visinu štete na vozilu tužitelja, u potpunosti prihvaća, imajući u vidu kako je predmetni nalaz i mišljenje sudskog vještaka izrađen osnovom dokumentacije u spisu i u korelaciji sa danim iskazom Nenada Oršuša kao svjedoka u ovom postupku, te da sve su primjedbe tuženika razjašnjene i otklonjene danim usmenim iskazom sudskog vještaka pred sudom.

24. Osnovom svega iznesenoga, sud utvrđuje da je tuženik dužan tužitelju u cijelosti naknaditi štetu nastalu na vozilu tužitelju u predmetnom štetnom događaju.

25. U odnosu na po tuženiku izneseno protivljenje preinaci tužbe, sud utvrđuje kako je nedvojbeno da je tužitelj utuženi iznos iz tužbe od 2.700,00 EUR sređenim tužbenim zahtjevom, a sukladno prednje iznesenoj procjeni sudskog vještaka, povisio na iznos od 3.245,88 EUR. Međutim, sud ističe da uređenje tužbenog zahtjeva prema danom nalazu i mišljenju sudskog vještaka predstavlja dopuštenu preinaku tužbe, sukladno odredbama članka 190. st. 2. ZPP-a, jer povećanje visine zahtjeva iz iste činjenične osnove smatra se nepravom preinakom tužbe.

26. Stoga je sud utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljima kojim od tuženika potražuje isplatu naknade štete u iznosu od 3.245,88 EUR.

27. Tužitelju na navedeni glavnični iznos pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate, po stopi zatezne kamate propisanoj odredbama članka 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a koje pravo na isplatu zatezne kamate tužitelju pripada od dana 26. siječnja 2024. kao dana podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku.

28. Naime, ispravno tuženik ukazuje kako se u konkretnom slučaju radi o nerepariranoj šteti (šteti koja nije popravljena u naravi), a visina koje se nereparirane štete u pravilu utvrđuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, te i zakonske zatezne kamate u takvim slučajevima teku od dana presuđenja, a ne od dana nastanka štetnog događaja ili dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Međutim, navedeno se pravilo ne primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, budući je ovdje riječ o šteti nastaloj upotrebom motornih vozila i primjeni propisa o obveznim osiguranjima u prometu, kada se primjenjuju specifična pravila o rokovima za očitovanje osiguratelja. Slijedom toga, a obzirom na nedvojbene činjenice da je tužitelj tuženiku odštetni zahtjev podnio dana 26. siječnja 2024., te da tuženik kao odgovorni osiguratelj nije tužitelju isplatio naknadu štete u zakonskom roku od 60 dana iz članka 12. st. 5. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP), tuženik je osnovom daljnje odredbe članka 12. st. 6. ZOOP-a u obvezi tužitelju isplatiti zakonske zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

29. Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci.

30. O troškovima postupka odlučeno je temeljem odredbi članka 164. i članka 154. st. 1., a u svezi s člankom 155. ZPP-a, te sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23 – dalje: Tarifa).

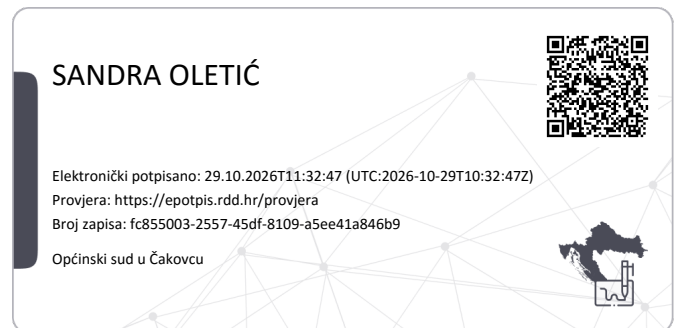
30.1. Tužitelju su priznati troškovi sastava tuženiku podnesenog prigovora tužitelja kao oštećenika od 12.3.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 32. Tarife), sastava tužbe od 14.5.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. Tarife), sastava podneska od 17.7.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 14.10.2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 13.1.2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 7.5.2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), sastava podneska od 9.3.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. Tarife), sastava podneska od 19.5.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 1.6.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanja na ročištu od 18.9.2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. Tarife), poreza na dodanu vrijednost, na iznos od ukupno 2.000,00 EUR, po stopi od 25%, u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 46. Tarife), trošak vještačenja po sudskom vještaku Stivenu Šijaku, po priloženom računu, u iznosu od 200,00 EUR, trošak predujma za vještačenje u iznosu od 800,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 36,73 EUR i sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 78,91 EUR, sveukupno

3.615,64 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja, s kojim je danom visina troškova određena, do isplate, po stopi propisanoj odredbama članka 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

Čakovec, 29. listopada 2026.

Sutkinja:

Sandra Oletić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od petnaest dana od dana objave presude, pismeno putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

O tom obavijest:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-5ee23**

Kontrolni broj: **08fd9-0c056-66e4d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.